

www.sala.dk

SAMMENSLUTNINGEN
AF
LANDBRUGETS
ARBEJDSGIVERFORENINGER

Arbejdsskadestyrelsen
Æbeløgade 1
2100 København Ø

Att. Preben K. Hansen

Vester Farimagsgade 1
Postboks 367
1504 København V

Tlf. 3313 4655
Fax 3311 8953
E-mail: info@sala.dk

02.01.2007
Sag nr.: 14.09.04.01 NJA/HLG
Direkte tlf.: 3370 2016
E-mail: nja@sala.dk

Høring over forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring

SALA har modtaget ovennævnte lovforslag i høring, og skal i den forbindelse fremkomme med følgende bemærkninger.

Nye kapitaliseringsfaktorer

SALA kan tilslutte sig de foreslåede principper for fastsættelse af kapitaliseringsfaktorer.

SALA finder det positivt at kapitaliseringsfaktorerne justeres årligt, så de bliver mere tidssvarende. I den forbindelse er det hensigtsmæssigt, at kompetencen til at fastsætte de nye årlige kapitaliseringsfaktorer flyttes fra beskæftigelsesministeren til direktøren for Arbejdsskadestyrelsen. SALA kan tilslutte sig, at kapitaliseringsfaktorerne fremover fastsættes i spring af hele år og måneder, så alle behandles lige, uanset hvornår på året skaden er sket eller konstateret. Det er ligeledes rimeligt, at der kan tilkendes en løbende erstatning til tilskadekomne i sager, der ender med en kapitalerstatning for tab af erhvervsevne.

Anmeldelsesregler

Arbejdstageren har til enhver tid mulighed for selv at foretage anmeldelse eller kontrollere, om arbejdsgiveren, lægen eller andre har anmeldt skaden. SALA finder derfor ikke, at der er behov for en længere anmeldefrist, men at en tidsfrist for anmeldelse af arbejdsskader på et år er rimelig. SALA kan dog tilslutte sig, at kravet om, "at der skal være en rimelig begrundelse for at skaden ikke er anmeldt rettidig", udgår ved bedømmelsen af, om der skal dispenseres fra anmeldefristen. I den forbindelse er det vigtigt, som det også foreslås i lovforslaget, at § 12 stk. 2 ikke gælder ved vurderingen af årsagssammenhæng mellem skade og følge.

Overgang til pay-as-you-go

Med lovforslagets § 14, som omhandler en ændring af lovens § 58, indføres i det nye stk. 4 et "pay-as-you-go" princip til erstatning for det hidtil gældende hensættelsesprincip.

SALA kan ikke anbefale denne ændring.

SALA finder, at betalingen for en anerkendt skade tidsmæssigt og branchemæssigt skal ske i så tæt tilknytning til skadens opståen og anerkendelse som muligt. SALA finder det i modstrid med de generelle tendenser og ønsker om økonomisk konsolidering at udskyde indbetalingen til det tidspunkt, hvor den skadelidte skal have erstatningen udbetalt i form af løbende ydelser.

Reelt betyder overgangen til "pay-as-you-go", at en del af erstatningsudgifterne skal betales af virksomheder, som slet ikke eksisterede på skadestidspunktet eller på tidspunktet for anerkendelse af skaderne. SALA finder, at en del af regningen på den måde populært sagt "afleveres i børneværelset", d.v.s. hos nystartede virksomheder, og det er ikke hensigtsmæssigt. SALA går ind for, at skadevolder så vidt muligt også skal betale for skaden, og helst i så tæt tilknytning til skadens opståen og anerkendelse som muligt.

En effekt af overgangen til "pay-as-you-go" er, at den nu opsparede og hensatte kapital i løbet af en relativ kort årrække vil blive udbetalt uden at blive erstattet med anden opsparing. SALA finder det samfundsøkonomisk u hensigtsmæssigt i en højkonjunkturperiode at pumpe yderligere omtrent fire milliarder kroner ud til forbrug på denne måde. Såfremt et sådant økonomisk råderum eksisterer, havde SALA hellere set det anvendt til egentlige skattelettelser. Den samtidige omlægning af bidragssystemet jf. § 58a indebærer, at effekten af pengeudpumpningen fordels helt arbitrært på de forskellige brancheområder.

Ændringen betyder netop, at der i en årrække skal betales et langt mindre bidrag til AES, hvilket efterlader indtrykket af, at skadesomfanget er reduceret. Realiteten er, at skadesomfanget er uændret og stadig har en stigende tendens, hvilket først på sigt afspejler sig i bidraget. I løbet af nogle år vil bidraget igen nå et normalt niveau, og først på det tidspunkt vil virksomhederne blive klar over den enorme omfordeling af udgifterne til AES, som ændringerne i § 58a afstedkommer.

Overgang til "pay-as-you-go" betyder, virksomhederne skubber en regning foran sig, så længe skadesomfanget er stigende. Hvis indsatsen for at nedbringe skadesomfanget imidlertid lykkes, vil det afledte fald i bidragene til ordningen først indtræde med nogle års forsinkelse. Det er derfor indlysende, at incitamentsstrukturen i forslaget vender forkert i forhold til den i kommissoriet for AES-udvalget stillede opgave.

AES-branchegrupper

I lovforslagets § 15 foreslås indsat nye paragraffer (58a – b) om en ny brancheopdeling af virksomhederne i henhold til Danmarks Statistiks opdeling i ni branchegrupper.

SALA kan ikke anbefale denne opdeling som grundlag for differentiering af bidragene til AES.

Opdelingen er, trods yderligere underopdelinger som foreslået, fuldstændig arbitrær i forhold til produktionsforhold og skadesmønstre. Det hidtidige "dobbelte homogenitetskrav" ved indplacering af virksomheder og brancher i bidragsgrupper er således ladet helt ude af betragtning ved valget af opdeling. Der er valgt en opdeling, som baserer sig på et helt andet formål end arbejdsmiljø- og arbejdsskadesmæssige hensyn.

Opdelingen vil afstedkomme eksempler på virksomheder, som i dag har et sammenligneligt skadesmønster og derfor betaler samme bidrag, fremover vil blive pålagt helt forskellige bidrag. Den foreslåede opdeling er med andre ord helt uegnet som grundlag, da sammenhængen mellem skadesmønster og bidragsstørrelse brydes. De store uretfærdigheder i ordningen vil dog først vise sig efter nogle år, når den foreslåede "pay-as-you-go" finansiering er helt indfaset.

SALA må derfor konstatere, at såvel overgang til "pay-as-you-go" finansiering som den foreslåede brancheopdeling bidrager til at bryde sammenhængen mellem skadevolder og betaler i langt større omfang, end kommissoriet for udvalgsarbejdet lagde op til.

Alternativt forslag

SALA kan acceptere, at der ikke længere søges etableret en direkte sammenhæng mellem skadesomfanget på virksomhederne og bidragsstørrelsen efter objektive kriterier ("forurener betaler" princip). Men så må konsekvensen være, at der ikke længere skal være tale om differentierede bidrag.

SALA skal derfor anbefale, at § 58a erstattes af en kort paragraf, som pålægger alle landets virksomheder, offentlige som private, at betale ét og samme årlige bidrag pr. fuldtidsmedarbejder. Det vil være enkelt, robust, gennemskueligt og i virkeligheden det mest retfærdige.

Følges dette forslag, kan § 58b reduceres til alene at omhandle etableringen af en reservefond for den samlede ordning. Der vil ikke være behov for flere opdeltede fonde, og der vil heller ikke være behov for en særlig ordning for nødlidende brancher (stk. 3.). Der er således også tale om et forslag, som indebærer en betydelig administrativ forenkling.

Såfremt SALAs foranstående forslag ikke følges, kan SALA støtte indholdet af § 58b.

Belønningsordning

Den nye § 58c omhandler en belønningsordning for virksomheder, der gør en særlig indsats for at hindre arbejdsskader og arbejdsbetingede lidelser.

SALA kan anbefale, at der indføres en belønningsordning til virksomheder, som yder en sådan indsats. Det vil især være et udmærket instrument som supplement til en bidragsordning, som bygger på et ens beløb pr. medarbejder uanset branche m.v., jf. SALAs forslag ovenfor.

SALA skal dog anbefale, at lovbestemmelsen indeholder klare retningslinier for at opnå rabat på AES-bidraget. Der bør alene gives rabat som følge af indsatser, der er relevante for AES-ordningens anvendelsesområde. SALA skal derfor anbefale, at de seks punkter nævnt i bemærkningerne til bestemmelsen medtages i lovteksten. Her-

ved ville også blive understreget, at alle virksomheder uanset størrelse skal have adgang til ordningen. Det er afgørende, at også små virksomheder kan opnå adgang til rabat gennem indsatser, som økonomisk står i et rimeligt forhold til rabatten.

Det må ikke glemmes, at den rabat, nogle virksomheder opnår, skal betales af andre virksomheder. Derfor er det afgørende, at alle virksomheder har adgang til rabatordningen og at der kan etableres en rimelig grad af sandsynlighed for, at de belønningsværdige indsatser medfører en reduktion af skaderne og dermed en bidragsreduktion for alle virksomheder.

Anmeldelse af visse arbejdsbetingede kræftformer

SALA har ikke bemærkninger til, at Arbejdsskadestyrelsen automatisk underrettes om anmeldelser af lungehindekræft og kirtelkræft i næse og bihuler til Landspatientregisteret, Patologiregisteret og Cancerregisteret.

Betaling for udgifter til sagsoplysning i skadessager

SALA har ikke bemærkninger til præcisionen med hensyn til, at alle udgifter til sagsoplysninger skal betales af henholdsvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller forsikringsselskaberne.

Videregivelse af oplysninger til andre myndigheder

SALA er enig i det hensigtsmæssige og forebyggende ved at Arbejdsskadestyrelsen på eget initiativ kan videregive oplysninger til andre myndigheder med henblik på at nedbringe mulighederne for socialt bedrageri.

Udvidelse af Arbejdsskadestyrelsens og kommunernes adgang til at udveksle oplysninger i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension

SALA kan tilslutte sig de foreslåede tiltag på området, hvilket vil sikre en højere kvalitet i sagsbehandlingen og en kortere sagsbehandlingstid. Samtidig vil det være til gavn for den skadelidte og samfundsbesparende, at lægeerklæringer og lignende i noget omfang kan genbruges hos de forskellige myndigheder.

Indførelse af adgang for forsikringsselskaberne til oplysninger i Indkomstregisteret og ATP's register.

SALA kan tilslutte sig at arbejdsskadeforsikringsselskaberne får samme adgang til oplysninger i Indkomstregisteret og ATP's register, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har. Det er vigtigt også for forsikringstagerne at præmie- og risikovurderingen sker på et så korrekt grundlag som mulig.

Med venlig hilsen

Nils J. Andreasen